

บรรณานุกรม

จริยา สารทันต์, "การศึกษาเบรี่ยมเพื่อผลการสอนอ่านคำโดยใช้สไลด์กับการสอนตามปกติของนักเรียนที่บัณฑิตประถมปีที่ ๑" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสาณมิตร, ๒๕๑๓.

บุญเลื่อน บุญเกิดรัมย์, "การศึกษาเบรี่ยมเพื่อระหว่างการสอนวิชาภูมิศาสตร์โดยใช้ภาพนิทรรศการประกอบและไม่ใช้ภาพนิทรรศการประกอบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ แผนกศิลป์ โรงเรียนสครวิทยา" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗.

ประคอง กรรณา, สอดคล้องการสอนวิชาสังคมศึกษาในชั้นประถมปลาย, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘.

เปี่ยมจิตต์ เกียรติบราhma, "การศึกษาเบรี่ยมเพื่อผลการสอนวิชาสังคมศึกษาในชั้นประถมปลาย (ป.๕, ๖, ๗) ควบคู่กับการสอนด้วยปากเปล่า" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑.

วิรุพห์ ลือราพุทธิ์, ไส้กดหัตถศรั意识, ๑๙๕๖ - ๑๙๖๐.

สนั่น ปัทมะทิน, ถ่ายทำภาพนิทรรศการ, หางหนุส่วนจำกัด ๙๔ วังบูรพา ๒๕๐๖.

Dale, Edgar, Audio-Visual Methods in Teaching, Revised Edition:
Copyright 1954 By Dryden Press, Inc.

Diamond, Robert M; "Teaching the Recognition of Tennis Errors Utilising the 8 mm. Loop Film" A-V. Communication Review, Vol. 14, No. 3, 1966.

Keler, Robert Edwards, "The Effects of Education Film on Student Perception" Dissertation Abstracts, 1958.

Kinder, James S., Audio-Visual Materials and Techniques, e nd.
ed., New York: American Book Company, 1959.

Louis, Romano; "The Role of 16 mm. Motion Picture and Projected Still Pictures in Science Unit Vocabulary Learning, at Grade 5, 6, 7" Unpublished Ph.D. Thesis, University of Wisconsin, 1955, Walter A, Wittich and Charles Francis Schuller, Audio-Visual Material, Third edition, Harper and Row Publisher, 1962.

ภาคผนวก

การหมายมาตรฐานการทดสอบปูร์เกอร์ซีพเมค์ชิลในเด็กไทย

ในการหมายมาตรฐานนี้ ได้ทดสอบกับเด็กทั้งสิ้น ๒๐๐๐ คน แทนจำนวนเด็กทั่วโลก ๑๕๘๗ คน เด็กเหล่านี้คัดมาจากการเด็กที่มีอายุต่าง ๆ กันคือ

อายุ ๗ ปี	๒๐๐ คน	อายุ ๑๑ ปี	๑๕๕ คน
อายุ ๘ ปี	๒๐๐ คน	อายุ ๑๒ ปี	๒๐๐ คน
อายุ ๙ ปี	๒๐๐ คน	อายุ ๑๓ ปี	๒๐๐ คน
อายุ ๑๐ ปี	๑๕๕ คน	อายุ ๑๔ ปี	๑๕๗ คน

การทดสอบนี้ได้ใช้หลักการจำแนกบุคคลออกเป็นพวก ๆ ตามแบบจัดจำแนกของเร wen โดยใช้หลัก

ตารางจำแนกบุคคล เป็นพวก

เกรด	การจำแนก	อายุ ๗ ปี	๘ ปี	๙ ปี	๑๐ ปี	๑๑ ปี	๑๒ ปี	๑๓ ปี	๑๔ ปี
I	ฉลาด ⁺	๒๕+	๒๖+	๒๗+	๒๘+	๒๙+	๒๙+	๒๙+	๒๙+
II	สูงกว่าปานกลาง ⁺	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙
III ⁺		๒๗	๒๘	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙
III	ปานกลาง ⁺	๒๕	๒๕	๒๕	๒๖	๒๗	๒๖	๒๖	๒๗
III ⁻		๒๓	๒๓	๒๔	๒๔	๒๕	๒๔	๒๔	๒๕
IV	ต่ำกว่าปานกลาง ⁺	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔
V	บกพร่อง ⁺	๔	๕	๖	๗	๗	๗	๗	๗

เด็กอายุ ๗ - ๑๔ ปี จะวัดได้แค่เกรด II ถ้าต้องการจะวัดให้ได้ถึงเกรด I ต้องใช้ของทางประเทศซึ่งอาจใช้ไม่ได้กับเด็กไทย

การทดสอบแบบปูร์เกอร์ซีพเมค์ชิล จะประกอบไปด้วยสัดส่วน ๓๖ ภาพ

สไตร์ ๓๖ ภาพนี้จะแบ่งเป็น ๓ ชุด คือ ชุด A ชุด AB และชุด B แกะชุดมี ๑๒
ภาพ เวลาทำการทดสอบจะฉายให้เด็กๆ แล้วให้เด็กตอบลงในกระดาษคำตอบที่
แจกให้ ภาพที่ ๑ - ๖ ของทุกชุดจะฉายให้ประมาณภาพละ ๑๐ - ๑๕ วินาที ภาพ
ที่ ๗ - ๑๒ จะฉายให้ดูประมาณภาพละ ๒๕ - ๓๐ วินาที

การทดสอบแบบโปรแกรมชีฟเมต์ซีล

ชุด เอ เอบี และบี

เบ	เอบี	บี
๑	๗	๗
๒	๘	๘
๓	๙	๙
๔	๑๐	๑๐
๕	๑๑	๑๑
๖	๑๒	๑๒
๗	๑๓	๑๓
๘	๑๔	๑๔
๙	๑๕	๑๕
๑๐	๑๖	๑๖
๑๑	๑๗	๑๗
๑๒	๑๘	๑๘
๑๓	๑๙	๑๙
๑๔	๒๐	๒๐
๑๕	๒๑	๒๑
๑๖		

รวมคะแนน	เกรด

นักจิตวิทยา.....

การวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบ และความยากง่ายของคำถ้า
แต่ละข้อในกราฟทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับที่เรียน ตามวิธีของ Henry E. Garrett⁹

$$Vi = \frac{R_h - R_L}{N_h}$$

$$Di = \frac{R_h + R_L}{N_h + N_L}$$

Vi = ดัชนีความเชื่อถือได้ (Validity Index) หรือ อำนาจทำแนกคน
เก่งและไม่เก่งออกจากกัน จะมีค่าจาก ๐ (แยกไม่นอยที่สุด) ถึง
๑ (แยกได้มากที่สุด)

Di = ดัชนีความยากง่ายของข้อคำถ้า (Difficulty Index) จะมี
ค่าตั้งแต่ ๐ (ยากที่สุด) ถึง ๑ (ง่ายที่สุด)

R_h = จำนวนคนที่ตอบคำถ้าได้ถูกต้องในกลุ่มคนที่คะแนนสูง

R_L = จำนวนคนที่ตอบคำถ้าได้ถูกต้องในกลุ่มคนที่คะแนนต่ำ

N_h = จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มคนที่คะแนนสูง คิดเป็น ๒๕ % ของจำนวน
ผู้ตอบทั้งหมด

N_L = จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มคนที่คะแนนต่ำ คิดเป็น ๒๕ % ของจำนวน
ผู้ตอบทั้งหมด

⁹Garrett, E. Henry, Testing for Teachers, New York: American Book Co., p.p.219 - 225.

ตารางวิเคราะห์ข้อมูลคำนวณ เรื่อง พช

ข้อที่ จำนวน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗
-----------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----

R _h	๓	๘	๕	๙	๘	๖	๙	๘	๘	๙	๘	๘	๙	๑๐	๙	๑๑	๙
R _L	๐	๔	๘	๘	๖	๔	๖	๖	๔	๖	๘	๔	๖	๗	๗	๗	๘
R _h -R _L	๓	๔	๗	๗	๒	๔	๒	๓	๒	๓	๗	๗	๓	๔	๒	๒	๒
R _h +R _L	๓	๑๒	๑๗	๑๗	๑๕	๑๕	๑๕	๑๓	๑๕	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓
Di	๔๕	๖๐	๔๕	๔๕	๓๖	๔๐	๓๖	๓๖	๓๖	๓๖	๓๖	๔๕	๔๕	๖๕	๖๐	๔๐	๔๕
Vi	๓๐	๔๐	๓๐	๓๐	๒๐	๓๐	๒๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๔๐	๒๐	๒๐	๒๐

ข้อที่ จำนวน	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๒๓	๒๙	๒๙	๒๙	๒๙
-----------------	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

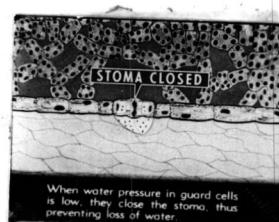
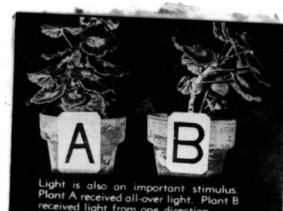
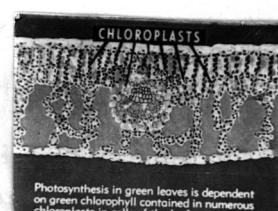
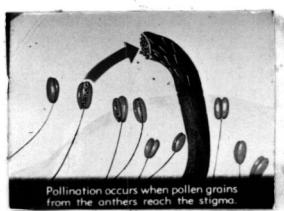
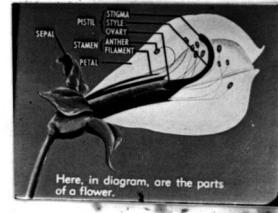
R _h	๘	๙	๙	๓	๘	๘	๙	๙	๕	๙	๙	๙	๙	๙	๙	๙	๙
R _L	๖	๙	๖	๔	๓	๘	๙	๙	๖	๙	๖	๙	๖	๔	๔	๔	๖
R _h -R _L	๒	๙	๒	-๒	๕	๙	๒	๒	๓	๒	๒	๒	๓	๒	๒	๒	๓
R _h +R _L	๑๖	๑๗	๑๖	๗	๑๙	๑๙	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖
Di	๓๐	๔๕	๓๖	๓๖	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๖๕	๖๐	๖๐	๔๕
Vi	๒๐	๓๐	๒๐	-๒๐	๔๐	๔๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐

จากตาราง ข้อทดสอบส่วนใหญ่เป็นค่าธรรมที่ค่อนข้างง่าย นอกจากข้อ ๑ และข้อ ๑๕ ซึ่ง

ค่อนข้างยาก

อ่านใจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก ข้อ ๒๔ อ่านใจจำแนกมีค่า -๐.๗๐ ซึ่ง
ในการทดลองจริง ๆ ตัดข้อนี้ออก

ตัวอย่างสไลด์ที่ใช้ในการทดลอง

บันทึกการสอนเรื่องพืช

เวลา วัน ข้าวมีนัง	รายการสอน	หมายเหตุ
๕ นาที	๑. นำเรื่อง	
๓๐ นาที	๒. อธิบาย	๖๐ นาที สานหัวข้อมูล บรรยาย
๓๐ นาที	๓. ภาพสไลด์หรือภาพพยนตร์	
๗๐ นาที	๔. ข้อถาม	
๑๕ นาที	๕. ทำแบบทดสอบ	

เนื้อหา เรื่อง พช
ที่ใช้ในการทดลอง

พชประกอบด้วยส่วนกลาง ๆ กังนีคือ

๑. ราก

๒. ลำต้น

๓. ใบ

๔. ดอก

๕. ผล และเม็ด

เม็ดคือไขขอนที่สักแล้ว ภายในมีคนอ่อน และอาหารไว้เลี้ยงคนอ่อน เมล็ดมีหน้าที่เพรพันธ์ เมื่อมีน้ำ อากาศ และอุณหภูมิที่เหมาะสม เมล็ดจะงอกออกมาก เป็นต้น โภคที่เมื่อเปลือกแตกออก รากอ่อน (Radicle) จะออกลงไปตามดิน เพื่อหาอาหารและน้ำมาเลี้ยงคนอ่อน ต่อจากนั้นส่วนที่เป็นลำต้นจะ芽ขึ้น ใบเลี้ยงชูขึ้นสู่อากาศ เมื่อได้รับแสงสว่าง และอากาศ ใบเลี้ยงจะถือออก และจะเปลี่ยนสภาพเป็นสีเขียวเข้มขึ้น เพื่อสร้างอาหารเอง ตอนนี้จะมียอดอ่อนและลำต้นค่อย ๆ โตกว่าใบเลี้ยงจะเล็กลง ๆ จนกระทั่งพืชสร้างอาหารเลี้ยงตัวเองได้ ใบเลี้ยงจะร่วงหล่นไป

รากคือส่วนของพืชที่งอกลงไประในดิน รากแบ่งออกเป็น ๒ ชนิดคือ

๑. รากสามัญ เป็นรากที่งอกออกมาจากเมล็ด และแตกกิ่งก้านออกไป รากอันแรกที่งอกออกมาจากเมล็ดโดยตรง มีลักษณะใหญ่กว่าอันอื่น เรียกว่า รากแก้ว รากที่แตกออกจากรากแก้วเรียกว่า รากกิ่ง ที่แตกออกจากรากกิ่ง เรียกว่ารากแขนง พอกพืชไปเลี้ยง เคี้ยวรากแก้วออกได้ไม่นาน ก็หายไป จะเกิดรากกิ่งขนาดเท่า ๆ กันเป็นระบุราก เรียกรากฝอย เช่น ต้นข้าว

๒. รากพิเศษ ไก่แก่รากที่ไม่ได้ออกอจากจากเมล็ด เช่น รากผักมุง ควรทำอย่างไรเป็น

หน้าที่ของราก คือ ดูดนำ และเกลือแร่จากดิน ช่วยยึดและพยุงลำต้น ที่ปลายของรากทุกชนิดจะมีมวกรากอยู่ หมวดรากนี้มีประโยชน์ในการที่ช่วยให้รากขอนใช้ไปตามตินความทินไกด์กว่า

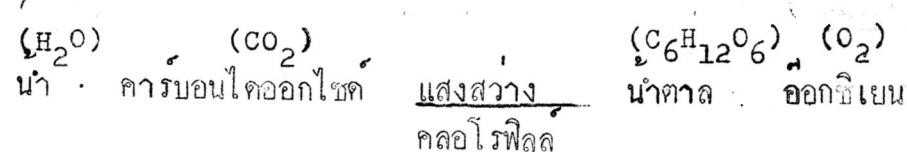
ลำต้น คือส่วนของพืชที่ขึ้นสู่อากาศ ลำต้นประกอบด้วยของ ปล่อง

หน้าที่ของลำต้น คือ ชูใบและดอก ให้ได้รับอากาศและแสงสว่างอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังเป็นทางนำนำ เกลือแร่ ไปตามท่อนนำ และอาหาร

ใบ ในใบส่วนมากมีลักษณะเป็นแผ่นแบนกว้าง และมีเส้น เส้นในมากมายเป็นโครงร่าง ถ้าเป็นพืชใบเดี่ยวเดียวเส้นใบจะชานานกัน พืชใบเดี่ยวก็เส้นใบจะติดกันเป็นรยางแท้

หน้าที่ของใบ

๑. สร้างอาหาร เนื่องจากที่ใบมีสารสีเขียวที่เรียกว่า คลอโรฟิลล์ จึงทำให้สามารถสร้างอาหารได้ หรือที่เรียกว่า สังเคราะห์แสง และลิงที่จำเป็นในการสังเคราะห์แสงก็คือ

๒. หายใจ ที่ใบที่จะมีปักใบชี้ทำหน้าที่คายน้ำ

๓. ดูด และ คายกําazi ในการสร้างอาหารใบจะดูดกําazi ครบอน-ไก่ออกไชค์ คายกําazi ออกซิเจน แต่ในการหายใจใบจะดูดกําazi ออกซิเจน คายกําazi ครบอนไครอกไชค์ กําazi เหล่านี้รวมทั้งไวน้ำจะพาเข้าออกทางปากใบ

คอก คือส่วนของพืชที่ทำหน้าที่ในการสืบพันธุ์ ตอกแบบเป็น ๒ ชนิด คือ คอกสมบูรณ์ เพศ กับคอกไม่สมบูรณ์ เพศ

ທອກສົມບຽນເພື່ອຈະປະປາກອບດວຍ ເກສຣຕັ້ງ ແລະ ເກສຣຕັ້ງເມີຍ ອູ້ໃນ
ທອກເຖິງກັນ ເຊັ່ນ ທອກຫຼາບ ຖຸຫລານ ສ່ວນຄອກໄມ້ສົມບຽນເພື່ອຈະມີແຕ່ເກສຣຕັ້ງ
ຫົວ້ວ ຕັ້ງເມີຍເພື່ອບາງເຄີຍ ເຊັ່ນ ຄອກຟັກທອງ ມະລະກອບ

ກາບໃນອັນດະອອງ ເກສຣຕັ້ງ ຈະປະປາກອບໄປຄ້ວຍລະອອງ ເກສຣຕັ້ງມາກມາຍ
ເມື່ອອັນແຕກອອກລະອອງ ເກສຣ ແລ້ວນີ້ບ່າງສ່ວນກົງຈະປໍລົງໄປຄົບນຍອດ ເກສຣຕັ້ງເມີຍ
ໜຶ່ງເຮັດວຽກ ກາරຄາຍລະອອງ ເກສຣ ກາරຄາຍລະອອງ ເກສຣມື້ ແບບ ຄູ້ ກາຣ
ຄາຍລະອອງ ເກສຣກາຍໃນຄອກເຖິງກັນ ແລະ ກາරຄາຍລະອອງ ເກສຣຂາມຄອກ ທອກ
ທີ່ສົມບຽນເພື່ອກາສເກີດກາຮາຍລະອອງ ເກສຣໄດ້ທີ່ ແບບ ສ່ວນຄອກໄມ້ -
ສົມບຽນເພື່ອເກີດໄກ້ເພັກະແບບທີ່ ໃນກາරຄາຍລະອອງ ເກສຣແລດ້
ລມ ພ້າ ດາວ ສັກ ເປັນຕົວຊັບ

ສ່ວນເກສຣຕັ້ງເມີຍປະປາກອບດວຍ ວັງໄຊ ແລະ ໄຂອອນ

ຜລ ອົກວັງໄຊທີ່ສັກແລ້ວ ມີເມັດຄູ່ກ່າຍໃນ ຜລທີ່ຫລາຍໜິກ ເຊັ່ນຜລເຖິງ ເກີດຈາກ
ຮັງໄຊໃບເຖິງ ໄກແກມະພວງ ຜລຮົມເກີດຈາກຮັງໄຊຫລາຍໃບໃນທອກເຖິງກັນ
ເຊັ່ນ ນອຍໜາ ຜລຜສມເກີດຈາກທອກຫລາຍທອກຮົມກັນເປັນກຸ່ມ ເຊັ່ນ ສັບປະກິດ
Osmosis ອົກກາຮີທີ່ໄມ້ເຖິງຂອງສາງກະຈາຍ ແລະ ຂົມພານເບື້ອນ ເຊັ່ນ ເບີໂຫຼານີ້ຈະບອນ
ໃຫ້ສາງອຍງພານໄກ້ ບາງອຍງພານໄນ້ໄກ້ ຫົວພານໄກ້ນອຍ ເບື້ອນ ແລະ
ໄກ້ແກ ກະຕາຍໝລໄລເຟັນ ເບີໂກະເພົະ ພັ້ນເຂົດ

ກາຮັກຄອງ ແສດກາຮອດໂມໜີສ ແລ້ວໄຟກະຕາຍເຊລືດໄລເຟັນທຸນປາກໃຫ້
ແນນ ນຳໄປຄ່ວ່າແຂວ້ນລົງໃນທ້ານຳ ຕັ້ງພື້ນໄວ້ປະມາດ ๕ - ๖ ຊົ່ວໂມງ ຮະດັບ
ຂອງນຳເຊອມໃນກວຍຈະສູງຂຶ້ນ ທັງນີ້ເພຣະນຳເຊອມມີກວາມເຂັມຂົນມາກກວານນຳໃນ
ຄວາມແກວ ນຳຈຶ່ງຂົມພານເບື້ອນ ເຊົາໄປພົມກັນນຳເຊອມ ອັນຍອງນຳສາມາຮັດ
ຂົມພານເບື້ອນ ແລະ ເຊົາໄປໄກ້ສະຄວກ ແຕ່ໂນເກົດຂອງນຳເຊອມໃນສາມາຮັດ
ພານເບື້ອນ ແລະ ເຊົາໄປໄກ້ຫົວພານໄກ້ແຕ່ນອຍ ຄັ້ງນັ້ນຈຶ່ງທຳໃໝ່ຮະດັບຂອງສາງ
ລະລາປີໃນກວຍສູງຂຶ້ນ ອາຈຸຫຼຸດອີກແບບທີ່ໄດ້ວ່າ ອຸ້ນຂອງນຳກ່າຍນອກ

(pure water ๒๐๐ %) มีความเข้มข้นมากกว่าน้ำที่บ่น้ำคอลลัมภายใน
อุณหะของน้ำจึงแพร่จากที่มีความเข้มข้นของน้ำมากกว่าไปในรายที่มีความ
เข้มข้นของน้ำน้อยกว่า

การดูดนำของราก ถือวิธี Osmosis นี้เอง ตั้งแต่สถาปัตย
ให้แก่พืชมากก็เป็นไปพึ่งจะทำอย่างไรเวลาเกิดการ Osmosis ออก

ขอทดสอบวิทยาศาสตร์

เรื่อง

ชีวิตพืช

คำสั่ง - ให้นักเรียนนึก ลงบนตัวอักษรที่ถูกที่สุดในกระดาษคำตอบ

- ห้ามเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงบนขอทดสอบ

๑. สิ่งที่ควรให้เมล็ดกระเจาดไปทางที่ทาง ๆ ก็

ก. ลม

ข. นำ

ค. มน แลดสก์

ง. ถูกหัง ๓ ข้อ

๒. ต้นไม้โดยทั่ว ๆ ไปมี根ให้ออกจากโคนหง่านลีกลงไปในดิน เรียกรากนี้ว่า

ก. รากแกร้ว

ข. รากกิ่ง

ค. รากแข็ง

ง. รากฝอย

๓. ในพัฒนาที่สำคัญ ๓ อย่างคือ

ก. ปูรุณาหาร หายใจ หายน้ำ

ข. ปูรุณาหาร เก็บสะสมอาหาร
ลำเลียงอาหาร

ค. เก็บสะสมอาหาร หายใจ หายน้ำ

ง. ลำเลียงอาหาร หายใจ
หายน้ำ

๔. สิ่งที่ควรให้มีการผสมเกสรของดอกไม้ คือ

ก. ลม

ข. แมลง

ค. มน

ง. ถูกหังสามล้อ

๕. คลอโรฟิลล์ เป็นสารที่มีมากในพืช

ก. สีเขียว

ข. สีแดง

ค. สีเหลือง

ง. หุบเขาบีก

๖. ผลประโยชน์ที่มีประโยชน์โดยชั่นก่อพัฒนาประเทศในการ

ก. สร้างอาหาร	ข. นำไปใช้
ค. คายนำ	ง. ทำให้พัฒนาดี

๗. การสังเคราะห์แสงจะเกิดขึ้นเมื่อพาราส่วนที่เป็น

ก. สีเขียว	ข. สีแดง
ค. สีเหลือง	ง. สีนำ้เงิน

๘. ส่วนใหญ่พูดจะมีการสังเคราะห์แสงมากที่

ก. ราก	ข. ลำต้น
ค. ใบ	ง. ดอก

๙. ในการถูกอาหารจากภูมิภาคจะใช้วิธี

ก. แพร่กระจาย	ข. օอสไมซ์
ค. สังเคราะห์แสง	ง. ถุงหิ่ง ๓ ชิ้น

๑๐. สิ่งจำเป็นในการของของ เมือง

ก. น้ำ	ข. อาหาร
ค. อุตสาหกรรมที่เหมาะสม	ง. ถุงหิ่ง สามชิ้น

๑๑. ราบที่เจริญเติบโตโดยตรงจากเมล็ดคือ

ก. ราบทก	ข. รากรถ
ค. รากรขบง	ง. รากรปอย

๑๒. ลำต้นเป็นส่วนสำคัญของพืช เพราะ เป็นส่วนที่

ก. มีการสังเคราะห์แสงมากที่สุด	ข. แข็งแรงที่สุด
ค. จัดเรียงบ้าและอาหาร	ง. คงทรงชั้นสูงมาก

๑๓. พืชจะขยายนำออกทาง

ก. ราก

ค. ปักใบ

ข. ลำต้น

ง. ยอด

๑๔. ตอกใบที่สมบูรณ์จะคงมี

ก. กลับคอก และ รังไข่

ข. กลับเดิม และ กลับคอก

ค. เกสรตัวผู้ และ เกสรตัวเมีย

ง. กลับเดิม และ เกสรตัวผู้

๑๕. จากการทดลองในข้อ ๑๖ เป็นที่น่าประทับใจว่าสารละลายที่บันดาล ควรจะใช้

ก. เยื่อหนา ๆ

ข. เยื่อบาง ๆ

ค. เยื่อบาน ๆ

ง. เยื่อนิ่น ๆ

๑๖. ออกโน้มีสเป็นชนิดการที่เกิดขึ้น

ก. อุษางรุดเรือ

ข. อุษางซ่า ๆ

ค. เดพะกกลางวัว

ง. เดพะกกลางกิน

๑๗. พืชที่มีรากฟิล์เม่ไก่แก้

ก. มะนาว มะเขยม

ข. จามจุรี หางนกยูง

ค. ผักบุ้ง ผักกระเจด

ง. ขบุน นกอหนก

๑๘. หอน้ำนมและอาหาร เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของ

ก. ราก

ข. ลำต้น

ค. ใบ

ง. ยอด

๑๙. ตัวอย่างของผลรวมไก่แก้

ก. มะนาว

ข. ขันพู

ค. จ้ำไย

ง. น้อยหนา

๒๐. ลักษณะที่เป็นหั้งหมกที่พบกองการในการสังเคราะห์แสง ได้แก่

- ก. นำออกมีเจน แสงสว่าง คลื่นไฟฟ้า
- ข. นำ ความอนุภาคออกไชค์ แสงสว่าง คลื่นไฟฟ้า
- ค. นำ ออกมีเจน ความอนุภาคออกไชค์ คลื่นไฟฟ้า
- ง. นำ ความอนุภาคออกไชค์ เกลือแร่ คลื่นไฟฟ้า

๒๑. การถ่ายทอดของเกสร คือการที่ถ่ายทอดของ

- ก. ตัวผู้เข้าไปผสมกับรังไข่ ข. ตัวผู้เข้าไปผสมกับไขตอน
- ค. ตัวผู้ปฏิวัติกบเนื้อค Gebser ตัวเมีย ง. ตัวเมียปฏิวัติกบเนื้อค Gebser ตัวผู้

๒๒. ในการหายใจพยุงกองการราก

- ก. ออกมีเจน
- ข. ไม่ได้ราก
- ค. ความอนุภาคออกไชค์
- ง. ไม่มีกรเจน

๒๓. ตัวไส้ปูบีใหญ่มาก เกินไปมากจะตาย เพราะ

- ก. รากเนา
- ค. เกิดการอสโนซีสออกจากราก
- ข. เกิดการอสโนซีสเข้าไปในราก
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

๒๔. ผลที่เกิดจากถูกหน้ายอดกอรัมกันเป็นกลุ่มเรียกว่า

- ก. ผลเดี่ยว
- ค. ผลผสม
- ข. ผลรวม
- ง. บุกทึ้ง ๓ ช่อ

๒๕. ออสโนซีส คือการที่

- ก. ไม่เลกุดของสารภาระจ่ายเข้าหากัน ข.
- ค. ไม่เลกุดของสารภาระจ่ายจ่ายเข้าไปผสมกับไม่เลกุดของน้ำ

ก. ไม่เดลัดของสารกระเจรษและชั้นผิวบาง ๆ

ง. ไม่มีข้อให้ถูก

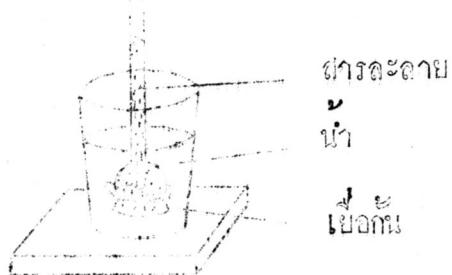
๒๖. จากการทดลองดังในภาพ เมื่อทิ้งไว้นาน ๆ ระดับของสารละลายนี้

ก. เพิ่มขึ้น

ข. ลดลง

ค. เท่าเดิม

ง. เป็นไปได้ทั้ง ๓ ข้อ

๒๗. ส่วนที่สูงขึ้นไปสู่อากาศเป็นส่วนที่หักต่อจาก

ก. ราก

ข. หน่อ

ค. กิ่ง

ง. กาบ

๒๘. รากกับลำต้น ทางกันตรังที่

ก. ตัวตนเมื่อเสียหาย รากไม่ยี่

ข. ตัวตนเมื่อปลด รากไม่ยี่

ค. รากมีชื่อ ปลด ลำต้นไม่ยี่

ง. รากเก็บสะสมอาหาร ลำต้น

ไม่เก็บสะสมอาหาร

๒๙. ผลเจริญเติบโตมาจาก

ก. เม็ด

ข. ตาก

ค. หยอด

ง. ล้วงน้ำ

๓๐. เม็ดมี

ก. รังไข่ที่สุกแล้ว

ข. ไข่ตอนที่สุกแล้ว

ค. ผลที่สุกแล้ว

ง. ไม่มีข้อให้ถูก

๓๑. หมวดรากจะมีอยู่ที่ปลายของ

ก. รากแก้ว

ข. รากกิ่ง

ค. รากแข็ง

ง. รากหักชนิด

๓๒. ภารสั้น เคราะห์ແສງຄວກກາຮ່ຽງ

ก. ໄວຕາມືນ

ຂ. ແປ່ງ

ຊ. ເກລດແຮ

ຍ. ນຳຕາດ

๓๓. ພູ້ຄວກນີ້ສ່ວນສຳຄັງທ່າງ ຫຼັງນີ້

ກ. ຮາກ ລຳຄຸນ ໃບ ດອກ ການ

ຂ. ຮາກ ໃບ ດອກ ລະວອງເກສຣ

ຊ. ຮາກ ລຳຄຸນ ໃບ ດອກ ພລ

ຍ. ຮາກ ລຳຄຸນ ດອກ ພລ ເມລົດ

๓๔. ດອກໄຟ້ມີທຳຫນາທີ່ສຳຄັງ

ກ. ດອແມດງ

ຂ. ສ່ວນອາຫານ

ຊ. ສີບພັນ

ຍ. ໄນມີຂອໂຄງກ

ကရာဇာဉ်ကံချုပ်

၅၇..... ြွှေြှေ..... ၅၈.....

၁ၦ.	၇	၂	၆	၅	၁၉၀.	၇	၂	၆	၅
၁၁.	၇	၂	၆	၅	၁၉၁.	၇	၂	၆	၅
၁၃.	၇	၂	၆	၅	၁၉၂.	၇	၂	၆	၅
၁၅.	၇	၂	၆	၅	၁၉၃.	၇	၂	၆	၅
၁၆.	၇	၂	၆	၅	၁၉၄.	၇	၂	၆	၅
၁၇.	၇	၂	၆	၅	၁၉၅.	၇	၂	၆	၅
၁၈.	၇	၂	၆	၅	၁၉၆.	၇	၂	၆	၅
၁၉.	၇	၂	၆	၅	၁၉၇.	၇	၂	၆	၅
၁၁၀.	၇	၂	၆	၅	၁၉၈.	၇	၂	၆	၅
၁၁၁.	၇	၂	၆	၅	၁၉၉.	၇	၂	၆	၅
၁၁၂.	၇	၂	၆	၅	၁၁၀.	၇	၂	၆	၅
၁၁၃.	၇	၂	၆	၅	၁၁၁.	၇	၂	၆	၅
၁၁၄.	၇	၂	၆	၅	၁၁၂.	၇	၂	၆	၅
၁၁၅.	၇	၂	၆	၅	၁၁၃.	၇	၂	၆	၅
၁၁၆.	၇	၂	၆	၅	၁၁၄.	၇	၂	၆	၅
၁၁၇.	၇	၂	၆	၅	၁၁၅.	၇	၂	၆	၅
၁၁၈.	၇	၂	၆	၅	၁၁၆.	၇	၂	၆	၅
၁၁၉.	၇	၂	၆	၅	၁၁၇.	၇	၂	၆	၅
၁၁၁၀.	၇	၂	၆	၅	၁၁၈.	၇	၂	၆	၅

ตาราง ๒ สัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ (r_{xy}) และความคลาดเคลื่อน

มาตรฐานของผลค้างระหว่างมัชชีมเลชที่ใช้ของวิธีสอน ๓ แบบ

รายการ	บรรยาย-สไค์			บรรยาย-ภาพนิทรรศ			สไค์-ภาพนิทรรศ		
	ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓	ครั้งที่ ๑	ครั้งที่ ๒	ครั้งที่ ๓
r_{xy}	.๙๖	.๙๕	.๙๕	.๙๘	.๙๘	.๙๘	.๙๘	.๙๗	.๙๙
$\sigma_{(X-Y)}$.๗๕๗๒	.๗๘๒๐	.๗๖๕๕	.๗๙๙๙	.๗๙๙๖	.๗๙๙๓	.๗๙๙๙	.๗๖๕๒	.๗๙๙๗

จากตาราง ๒ ค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มบรรยาย-สไค์ ในการสอบครั้งที่ ๓ มีค่านากที่สุด และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการสอบครั้งที่ ๒ มีค่านากที่สุด

ตาราง ๓ สัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ (r_{xy}) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ของผลค้างระหว่างมัชชีมเลชที่ใช้ของวิธีสอนแต่ละแบบ

รายการ	บรรยาย			สไค์			ภาพนิทรรศ		
	ครั้งที่ ๑-๒, ๒-๓, ๓-๑								
r_{xy}	.๙๕	.๙๙	.๙๙	.๙๗	.๙๗	.๙๖	.๙๗	.๙๙	.๙๙
$\sigma_{(X-Y)}$.๗๙๖๙	.๗๔๗๐	.๗๓๕๒	.๗๖๙๐	.๗๖๗๒	.๗๖๗๒	.๗๕๖๕	.๗๓๙๙	.๗๖๖๗

จากตาราง ๓ ค่าสหสัมพันธ์ของกลุ่มบรรยายในการสอบครั้งที่ ๑-๓ มีค่านากที่สุด และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของกลุ่มภาพนิทรรศในการสอบครั้งที่ ๑-๓ มีค่านากที่สุด

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางสาว จิราภรณ์ ชีรเวทย์

วุฒิการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัย ๒๕๖๔

